

Logbog til OBU

Inspiration og praksisbeskrivelse for anvendelse af logbog i OBU er leveret af Kirstine Tanggaard Heyde, ordblindeunderviser på Hf og VUC Roskilde-Køge. Formål med at anvende logbog

- At kursisten øger bevidstheden om, hvad vedkommende har lært undervejs i forløbet
- At kursisten holder fokus på individuelle undervisningsmål (OBU-mål)
- At underviseren kan understøtte en løbende evaluering af de individuelle mål
- At kursisten ved hver undervisningsgang får trænet at formulere sig skriftligt med anvendelse af læse-skriveteknologi (LST)

Metode til anvendelse af logbog

Logbogen lægges på en online undervisningsplatform, hvor den både kan hentes frem i undervisningen og evt. hjemmefra, hvis kursisten ønsker at kunne tilgå den der. Det er vigtigt, at både underviseren og kursisten har adgang til dokumentet, og at begge kan redigere i dokumentet. Mind også gerne kursisten om, at underviseren kan se alt, der skrives i logbogen.

Logbogen kan åbnes ved starten af undervisningen for at minde om fokus for dagen. Underviseren kan vælge at skrive kommentarer om/til sidste undervisningsgang til kursisten, som fx kan markeres med en farve, så det er tydeligt, hvor underviseren har skrevet.

Ved afslutning af undervisningen bruges et fast stykke tid – fx 10-15 min. på, at kursisterne selvstændigt skriver i logbogen.

Underviser og kursist kan sammen bruge logbog til at følge progressionen og herunder, om der bør justeres i de individuelle undervisningsmål.

Anvendelse af skabelonen

Man kan løbende justere i feltet ”Ideer til, hvad kan skrives” alt efter kursisternes niveau og grad af evne til at forholde sig til egen læring.

Det vil være en fordel, hvis den nyeste indførsel i logbogen altid står øverst – og ikke nederst på siden. Det kan erfaringsmæssigt være svært for kursister at gøre. Det kan evt. løses ved simpelthen at udlevere en ny logbog til dem, fx når der skal skiftes fokus til et andet mål eller simpelthen fra begyndelsen kalde den september-november 20xx...

Kursistens brug af logbog

Det kan være svært for kursisterne at svare på spørgsmålene: ”Det vil gøre mig bedre til:” samt ”Jeg lærer det (nok) bedst ved at:”. Men i arbejdet med de kursister, som rent faktisk KAN svare, kan det være en øjenåbner for underviseren.

Ved at give deres helt eget bud på, hvad en given aktivitet vil gøre dem bedre til, bidrager kursisten direkte ind i formuleringen af de individuelle undervisningsmål og gør målene funktionelle. Selvom underviseren har givet et bud på målene ud fra udredning og samtale, så er her en chance for at gøre dem helt konkrete og tæt på kursisten.

Kursister kan godt have svært ved at forholde sig til, hvordan de bedst lærer noget, men erfaringen viser, at de er ret gode til at formulere, hvad de i hvert fald oplever, at de IKKE lærer noget af. Fx ved at bruge et bestemt materiale eller tilgang, som de ikke kan se formålet med. På den måde kommer deres erfaring på banen, og underviseren hjælpes til at undgå at træde midt på deres allerømmeste punkter. Dermed ikke sagt, at underviseren ikke nødvendigvis skal bruge en tilgang, som kursisten ikke umiddelbart ser formålet med. Men man har dermed mulighed for at begynde et andet sted, mens man får opbygget en tillidsfuld relation for derefter at bevæge sig ud i områder, som kræver lidt mere overvindelse.